

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Lju bljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 108.

V Ljubljani, v četrtek 13. maja 1897.

Letnik XXV.

Nova zveza avstrijskih železniških služabnikov.

Prejeli smo nastopni poziv:

Železničarji! tovariši! Vsem nam je znan pomen izreka: »V edinosti je moč!« in vemo tudi, da je nam železničarjem v času, v katerem se vsi stanovi združujejo v zadruge in društva, da se skupno bore za svoje koristi, ta moč bolj nego kdaj potrebna, da s tem priborimo našemu mnogoštevilnemu in važnemu stanu primerno veljavo v javnosti, po potrebi vplivamo na vlado in parlament in se s tem vplivom konečno rešimo iz siromašnih kakor tudi sramotnih naših sedanjih pravnih in plačilnih razmer.

Sledeč temu splošnemu spoznanju in želji po tovariškem združenju vseh sodrugov v blagor skupnega stanu smo se trumoma shajali in žrtvovali zadnji belič svojega krvavo prisluženega, skromnega zasluzka, ko se je slo pred leti za to, priklicati v življenje »strokovno društvo avstrijskih prometnih služabnikov«, ker smo se nadjali, najti v njem dolgo zaželeno središče za ves naš široko razprostrti stan, varno zavetišče za naše najnujnejše koristi, za gojitev stanovske zavednosti, tovarištva in mejsebojne podpore ter ob jednem v dosego vpliva na vlado in javna zastopstva.

Toda, kaj smo morali doživeti!

Najnovejši dogodki v tem sedaj razpuščenem »strokovnem društvu« so se vsestransko v živem spominu, ne da bi nam jih bilo treba tu natančneje opisovati.

Mesto da bi se gojilo prijateljstvo — bilo je mejsebojno hujskanje in zabavljanje tako predstojnikov, kakor tudi tovarišev in podložnikov; mesto da

bi se pospeševala stanovska zavest in javna veljava — bilo je neprestano kričanje, kakó da mora vse propasti v proletarijat in popolno bedo, da s tem dosežemo zaželeno zboljšanje našega gospodarskega položaja; mesto oživiljenja skupnega duha, ki je z ozirom na narodnost, izomiko, mišljenje in službene dolžnosti nujno potrebno tako močnemu stanu, mesto ljubezni do poklica in domovine, kateri smo vsi posvetili svoje moči, mesto discipline, ki je neobhodno potrebna i za redno izvrševanje službe i za poklicu primerno popolnitev naše organizacije — brezmerno in nesmiselno obrekovanje naših služabnih uprav; v najsurevnejših izrazih se pojavljajoče grdenje vsakogar, ki je kot predstojnik bil prisiljen nastopiti v službi, jemanje veselja do poklica z neprestanim brezpomembnim preziranjem službenih naprav; in konečno prazen, smešen nauk o brezdomovinstvu, brezverstvu in breznarodnosti z dostavkom najbolj fanatičnega, popolno tiranstvu podobnega zasledovanja in preklinjevanja vsakega drugače mislečega tovariša, kot brezumnika in izdajaleca, ki ni brezpogojno voljan žrtvovati že v otročjih letih mu vsajeno spoštovanje vere njegovih očetov, ljubezni do naroda, v katerega jeziku se je od svoje matere navadil izgovarjati prve besede, udanost do domovine in poklica, besedičenju nekaterih agitatorjev, ki se potem, ko se niso mogli odločiti za časten meščanski poklic ali so jih od tega odstranili radi njihovega brezmernega hujskanja, redno pečajo z agitacijo kot svojim jedinim poklicem.

Na ta način se je izkoriščalo naše zaupanje, naša požrtvovalnost za našo organizacijo, nas vedno bolj odvrčevalo od teh, mesto da bi se o naših najnujnejših potrebah možato, stvarno in s

povdankom obveščale službene uprave, parlament in vlada ter se jim skušalo odpomoči, in vse to iz tega vedno bolj jasnega namena, da postane potom vsestranske zmešnjave in razjarjenosti naša strokovna organizacija podlaga za politično mogočnost nekaterih častilakomnežev, da se porabijo naši z velikim trudom pristradani krajcarji za plačo stalnih agitatorjev in za vzdrževanje tako zvanega strokovnega lista, ki radevolje odpira svoje predale vsakemu denuncijantu, da si na ta način ohrani že davno pridobljeno ime »nizkotno zabavljajočega in blestečega lista«, in konečno vse to, da nas porabi za glasovanje v korist pomoči potrebne, nasproti pa tembolj bahajoče se politične stranke.

Kako dobro ali kako slabo se godi pri tej častni ulogi vsakemu posamniku, zato se seveda niti ne zmenijo plačani agitatorji.

In tako je tudi prišlo, da vkljub mnogim žrtvam v denarju, času in naporu, vkljub mnogobrojno prestatim neprilikam do današnjega dne nismo dosegli ničesar drugzega, nego samo vsestransko sovraštvo, vsestranske zmote, vsestranske prevare, od vrejene, močne organizacije v svrhu zboljšanja svojega položaja smo pa mnogo bolj oddaljeni, kakor poprej in smo sedaj skoro brez vsacega ugovarjanja prenesli povodom razpuščenja »strokovnega društva« storjeni siloviti napad na družabno pravo, ki nam je zajamčeno po zakonu, ki bi bil sicer provzročil v celem stanu veliko ogorčenost. Vse to pa le radi tega, ker smo se s tem otresli pogubnega vpliva politične stranke, ki si je prilastovala popolno jerobstvo nad smotri našega stanu.

V očigled pridobljenih izkušenj s tem »strokovnim društvom« pa ne smemo predolgo odlašati,

LISTEK.

Novodobni župan.

Posnetek po fotografiji.

Novodobni župan! Vse je že novodobno, zakaj bi tudi te vrste ljudij ne bilo? Vsaj pri nas ga že imamo, kakor je sploh pri nas sedaj napredek in novost na dnevnem redu. Ljubljana, kje si še ti! Kdaj preje so pri nas že vihrale rdeče zastave, nego si ti spoznala, kak blagoslov bi ti prinesli »rdeči« sodrugi! Pa kaj bo Ljubljana! Prestolnica našega župana je v kurji peti ob zadnjih volitvah prva pokazala, kako naj Avstrijci volijo, da se povrnejo zlati časi onemu ljudstvu, ki je nekdaž že posedalo ob loncih, polnih mesa. Le te črne suknje! Strašansko se boje, da bi bil na laž postavljen Bog in njegove besede: »V potu svojega obraza boš jedel svoj kruh«. Po tem kroju urezan je tudi naš novodobni županček.

Vprašujete, kakšen je, saj novost vleče. — Rdeč mora biti pred vsem. Kaj more sam zato, ako mu je morebiti usoda dala bled, prepal obraz in suho telesce? Ako je po naravi majhen, pomaga si lahko sam s tem, da nosi bolj po konci svoje mršavo telesce in glavico nazaj meče; tako ne bo nesrečneža, ki bi prezrl na vratu pod bledim obrazkom znak novodobnih mož — rdečo ovratnico. Svoje rdeče prepričanje tudi drugače lahko zunanje po-

kaže. Tako vtegne veliko soboto med procesijo na svojem oknu prižgati rdeče sveče.

Prijatelj in znanec ima novodobni župan dosti. Pridružuje se zlasti rad socialistom, rdečim in krščanskim. Hodi na shode Čobalove in Kristanove, pride pa tudi na zborovanja Gostinčarjeva ali Krekova. Prav takó sodeluje pri obeh strankah. Razloček dela edino le v tem, da govori na Kristanovih shodih z govorniškega odra popolnoma vezane govore, na krščanskih shodih pa kriči raz kake mize med govorom krščanskega govornika posamezne surovosti, včasih tudi z nogo nekoliko po-tepta. I kaj pa čemo, prepričanje novodobnega župana je to, da je lažje shajati z zamazanim kaftanom kakkega žida, nego s črno suknjo katoliškega duhovnika. Ti preklicani klerikalci zabavljajo judom, onim blagim judom, kateri živé njega in dajó vsaj stradati tudi izročencem novodobnega župana, ki vtegne slučajno tržiti n. pr. s cvetkami.

Novodobni župan — sodrug mora mahati po črnih suknjah, premoženju cerkvenem, silni zapravljenosti, ko se gre za cerkve. Novodobni župan hinavsko kaže, koliko tisočakov so njegovi starodobni predniki žrtvovali za popravo kake cerkve ali pokopališča, mesto, da bi zidali delavcem domove. To mora storiti, da bi obrnil oči od sebe, ki si zida občinsko hišo kar za 40.000 goldinarjev. Koliko delavskih demov bi se napravilo, ako bi se ne zidala tako veličastna palača novodobnemu rdečemu županu — sodrugu!

Novodobni župan mora vedeti, od kod dobiti novih rekrutov. Zato je velik prijatelj šole in se zelo zanjo zanima, bolj nego se je vtegnil njega dni, ko je še sam vanjo hodil in so škripajoča slabo mazana kola obstala na sredi poti. Sitne skrbi mu napravljajo strah pred versko šolo. Tega strašnega strahu ne zakriva niti na javnih shodih vpričo Kristana, možakov, žená in otrok, katerim v vznešeni besedi »mala« f hlapce in mežnarje, kako hodijo v cerkev in vsem svetnikom peté ližejo. In v te strašne pošasti hoté klerikalci vse ljudi preminiti.

Oj, ta grozna prikazen črnega hlapca, ki je še toliko nesramen, da izpolnjuje, mislite si! očitno izpolnjuje cerkvene zapovedi, celó tako tercijski je, da ob postnih dneh, n. pr. veliko soboto, ne posnema spodbudnega vzgleda novodobnega sodruga župana in se ne masti s svinjino! Ti črni klerikalci hoté slobodna bitja človeška oropati vse slobode, predpisovati hoté celó, da bi hodili ob nedeljah in praznikih k maši. Ako hoče biti novodobni župan tudi še dober apostol svojega prepričanja, priporoča tu pa tam s kako besedico možakom, naj nikar ne hodijo tudi v cerkev poslušat črnih zapeljivcev, naj bo Peter ali Pavel — odra-slim je cerkev šola, najbolj klerikalška šola, vsi postanejo hlapci in mežnarji. Kako pust bo svet in enoličen, ko zmaga črna garda — nobenega učitelja, nobenega poštenega (= rdečega) šolarja, sami mežnarski obrazi. Duša mokraška, koliko bo pa treba

plodonosneje in namenu primerneje kot sedaj obdelati polje, ki je postalo prosto z razpuščenjem.

Vsestranski se kaže potreba po močni in močniji stanovski organizaciji, ki bi obsegala vse slojeve našega poklica; vsestranski pa se kaže tudi prepričanje, da more postati ta organizacija le tedaj taka, kakršna je potrebna po svojem namenu, ako se bode posvetila izključno le zastopstvu naših stanovskih in strokovnih interesov, ne da bi postala služabnica in sužnja jedne same politične stranke in žrtvovala svojo moč političnim bojem, in ako bode postala podpora in središče strokovne organizacije našega mnogobrojnega in različnega stanu.

Vsled tega in v ta namen smo pričeli z ustanovitvijo osrednjega društva avstrijskega železničarskega osebja, katerega pravila smo predložili pred nekaj dnevi v potrdjenje.

Gojitev skupnosti in tovarštva našega velikega strokovnega kroga v vseh slojih; neprestano in energično prizadevanje po zdravi, namenu primernu preosnovi naših pravnih, gospodarskih in službenih razmer; zveza z že obstoječimi železničarskimi skupinami v dosego mogočne, delavne osrednje zveze skupnega stanu v vseh pereh skupnih stanovskih vprašanjih; sklicevanje rednih železničarskih shodov, na katerih bi se pojasnjevala mnogostranski si nasprotujoča mnenja v važnih stanovskih zadevah, sestavil poslovni načrt kakor tudi sklepalo o važnih korakih organizacije; brezplačno pravno varstvo v vseh službenih pravnih zadevah in varstvo vsacega posamnika proti samovolji in zatiranju od zgoraj in spodaj; izdajanje časopisa, ki bi obravnaval vsa vprašanja našega stanu v dostojni in stvarni obliki, ter kritikoval ista sicer stvarno, toda neprikrito in brezobzirno in se tudi ne bi strašil niti najostrejšega odpora, ako se bo šlo za to, pobijati izkoriščanje in zatiranje kakoršnekoli vrste in naj prihaja od katere strani koli; to so najvažnejše točke na katere se bomo ozirali pri osnovanju osrednje zveze.

Boja ne bomo iskali, toda ako se nam vsili vkljub stvarnim pojasnilom, bomo ga vsprejeli s polnimi močmi in tudi — ako Bog dá — vspešno nadaljevali do zadnjega.

Ne bomo pobijali države, ker ji hočemo služiti v njen in naš blagor; ne bomo rušili državljskega in gospodarskega reda, toda mi smo možje, ki hočejo živeti od svojega težkega, državno in gospodarsko zelo važnega dela tako, kakor se spodobi ljudem in je primerno našim močem, in v tem smislu si bomo prizadevali doseči primerno zboljšanje in spopolnjenje obstoječega, sedanjim zahtevam ne odgovarjajočega družabnega in gospodarskega reda z vsemi zakonitimi sredstvi in z združenimi močmi; nočemo postati sužnji kake poli-

še cerkvá, kako se namnože črne suknje, da klerikaleci spravijo vse mežnarje in hlapce h kruhu!

Brr! „Smrt klerikalcem, smrt njih hlapcem, nobene gumbice več ne pri klerikalnem trgovcu, ven iz društev tudi z najpožrtvovalnejšimi klerikaleci!“ ali pa naj se spreobrnejo, h temu opominja nove dobe župan svoje oprode. „Celó pri nepolitični požarni brambi naj umolkne vsak klerikalen glas! S samostanskimi šolami proč!“

Postaviti se pa zna sodrug župan! Pozornost zna obujati. Sam hodi redkokdaj, povsod ga spremljajo trabanti v podobi kakih berlinskih pasjih par. Čuvajo ga celó v občinski pisarni. Oblasten je tudi. Daje siromakom kratko malo ukaze, naj poderó kar v 14 dneh svoje hiše, seveda preseló se lahko, če drugam ne, pa na cesto. Dr. Lueger je proti naši rudeči korifeji muha — kaj pada, hlapec je! Cerkve hoče zdiati, mesto da bi odmašil svoja ušesa in poslušal klice iz poštenih grl. Ubogi Lueger, kaj prečeš, ko slišiš tako ganljivo pridigo svojega 29-letnega malomestnega rdečega kolege! Pa vsaj ne, da bi se smejal?

Da, precej smešni so ti novodobni župani! Poseben njihov znak je tudi ta, da vihrajo, kakor rdeče zastave, ki jih obešajo. Za kar se danes vnema, to ti jutri pobija. Izkusili so poslanci, povedati bo vedel zlasti poslanec Florijančič, ko prejme nezaupnico, katero je predlagal in socijalnim demokratom sestaviti obljubil bivši njegov agitator ob zadnjih državnozborskih volitvah indijskih.

Črni prijatelj novodobnih županov.

tične stranke, toda iskali si bomo v svrhu energičnega vpliva na vladu in parlament podpore v parlamentarnih krogih tam, kjer jo bomo našli primerno našim načelom, kjer nas bodo vsprejeli častno in z odprtimi rokami, ne da bi nas silili za to pomoč v politično suženjstvo.

Železničarji, tovariši! Treba dognati velike stvari; gre se za to, potegniti iz močvirja zavozeni voz naše organizacije in ustvariti si vsestranski zaželjeno in že dalje časa mnogostransko pogrešano strokovno središče, v katerem se bodo organično in namenu primerno reševala mnogobrojna nujna in pekoča vprašanja.

Polje je prosto, prilika je ugodna! Ako se sedaj pokažemo slabotne, negotove in nejedine, vprizori se zopet v kratkem stari, brezpomembni in ob enem nečastni bratski boj: staro strankarsko suženjstvo z vsemi svojimi razdevajočimi in razburjajočimi borbami.

Vsled tega kvišku, tovariši, junaško in složno za blagor, za rešitev našega stanu, nas samih in naših družin!

Največji in ob enem jeden najvažnejših stanov v državi ne sme ostati neredno se semtertje pehajoča, brezpomembna in torej nespoštovana in tudi v svojem gospodarskem položaju malo cenjena masa.

»V jedinstvi je moč!« Le trdno združen, vrejen, srčen in spoštovan stan si more zahteve, ako je potrebno, tudi izsiliti, katere je opravičen staviti v interesu svojega gospodarskega in pravnega prospeha.

Zato, tovariši, združite se; pristopite vsi k našemu osrednjemu društvu, in bodočnost bo in mora biti naša!

Nova finančialna pogodba in Hrvatska.

Iz Zagreba, 9. maja.

Vprašanje o novi finančialni nagodbi je postalo za Avstrijo in Ogersko prav pereče. Koliko se je o tej zadevi pisalo, razpravljalo in razgovarjalo, pa se iz vsega vidi, za kako važno se smatra ta nagodba na obeh straneh. Pri nas na Hrvatskem pa merodavni krogi in njim privržena stranka o tem vprašanju do zdaj še mislila ni, tako moremo vsaj soditi po tem, ker se ni o tem v nobeni skupščini razpravljalo, niti sta vladina časopisa kaj pisala o novi pogodbi, ki se mora tudi skleniti med Ogersko in Hrvatsko, čim se sporazumite Avstrija in Ogerska.

In vender je za nas to vprašanje prevelike važnosti. Niti zdaj pred volitvami se ni niti vlada, niti njena stranka izjavila, kaj in kako misli ukreniti, da se Hrvatska v finančialnem pogledu ne ubije še bolj, nego se je to zgodilo pri poslednji nagodbi. Narod bi vender rad vedel, pri čem da je, in bode li moral tudi v prihodnje ostati popolnoma odvisen od Ogerske, katera mu celo oponaša, da ga vzdržuje. Bode li prihodnja saborska večina, ki ostane brez dvoma mažaronska, imela še toliko ponosa, da odbije to sramoto od sebe? Verjetno ni posebno, če pridejo v sabor zopet oni možje, ki so do zdaj v tem vprašanju imeli prvo besedo. Slabo znamenje za Hrvatsko je pa sploh že to, da se tako molči o tem vprašanju in da še celó brbljavi Gjorković ni v svojem govoru v Oseku, kjer se je ponujal za poslanca, omenil niti z besedico te tako važne točke, če tudi je sicer obetal za mesto Osek vse gmotne pogodnosti, katere se pa gotovo ne bodo spolnile, če tudi bode izvoljen ta poslanec.

Bojimo se, da bode nova nagodba taka, kakoršna bodo Mažari hoteli imeti. Kaj se bode upri njihovim zahtevam današnji ban, ali morda hrvatski minister?

Sodeč po dosedanjih pojavih to ni niti najmanje verjetno. Mažaronski sabor bode pa izvršil le ono, kar se bode zahtevalo, saj je to storil tudi pri zadnji nagodbi, ko je zmanjšal brez vsake protimbe donesek od 45 na 44 odstot., pa potem še javno zatrjeval, da dobiva Hrvatska po tem ključu več dohodkov, nego po prvem. Tega seveda ni nobeden verjel, kajti 44 je vender le vedno manje nego 45, seveda pri pravičnih računih.

Mažaronsko stranko nova finančialna nagodba ne zanima, pa zategadelj o njej molči; saj je dobro prepričana, da ne mora ona v tej zadevi nič storiti. Zgodilo se bo, kakor bodo hoteli v Budimpešti to bode sprejeli pri hrvatskeji vladi, a sabor, ki je odsev vlade, bode moral potrditi. Čemu tedaj o tem razpravljati, ker je vsak korak po menju te malo-

marne in neodločne stranke brezvspešen. Ali ta malomarnost in neodločnost mogla bi postati za hrvatski narod osodepolna. Ze zdaj je narod prikrajšan pri svojih dohodkih, kar se dokazuje v temeljitej razpravi v „Obzoru“, pa komaj shaja z dohodki, tako da mora mnoge stroke svojega avtonomnega delokroga zanemarjati, n. pr. šolstvo. A čemu se imamo naupati, če bo morala Ogerska popustiti Avstriji le 5 do 6 odstotkov večji postotek svojega prinosu?

Za Hrvatsko pomeni to ogromno svoto, kajti vsak odstotek se mora računati za-njo v iznosu do 80.000 gld., 6 odst. bi iznosilo tedaj 480.000 gld., tedaj skoraj pol milijona. Od kod jih bode Hrvatska vzela, če ne zmanjša svojih avtonomnih stroškov, a to bi bil grozen nazadek v našem razvitku, o katerem golčé uradni listi vsak dan in kadarkoli pišejo proti opoziciji, češ, da je napredek Hrvatske mogoč le pod sedanjim zistemom.

Če bode Ogerska prisiljena, da plača za splošne zadeve povečani prinos, pomagala si bode lahko, ker je v zadnjem času zares napredovala v gmotnem pogledu. Kako je pa s Hrvatsko v tej zadevi, poznato je le preveč; komaj nosi breme prevelikih davkov, kateri se ne smejo pomnožiti, če se noče narod popolnoma ugonobiti. Ogerska državna vlast pa ne pozna Hrvatske, kadar je treba poskrbeti za potrebne investicije, pač jo najde, kadar je treba povečati davke. Opozicija je zategadelj v svojem oglasu omenila tudi samostalnih financ za Hrvatsko, kajti le v tem slučaju bi bil narod zavarovan, da mu zaveznik ne more zvaliti toliko breme na ladjá, kakor bi se moglo zgoditi pri bodoči nagodbi. Ob enem pa zahteva opozicija po svojih časopisih, naj se vladna stranka vender izjavi, kaj misli o tej bodočej nagodbi, da se bode hrvatski narod znal ravnati; komu more izročiti osodo svoje domovine. Za narod je potrebno, da vé, kaj ga čaka v tem vprašanju, ne pa da ostane do sklepa nagodbe v neizvestnosti in da mora potem sprejeti pogodbe, kakoršne so predložili v Budimpešti. Skrajni čas je že, da se razbistri tudi to vprašanje, ki je tako važno za hrvatski narod.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. maja.

Ebenhochov šolski predlog provzroča resne debate ne samo v verski šoli neprijaznih krogih, marveč tudi tam, kjer že davno goje željo po versko-nravni vzgoji mladine. Znano je, kako gonjo je pričelo zoper ta predlog liberalno učiteljstvo in kako se na vseh koncih in krajih brez razlike narodnosti pripravljá na odločilni boj proti „poklerikaliziranju“ sedanje šole. In vender, ko bi dobro premislili dotični krogi, zakaj se gra v tem predlogu, bi gotovo ne pričeli tako bedaste gonje. S predlagano preosnovo sedanjega šolskega zakona se, kakor je znano, prav nič družega ne zahteva, nego, da dobi več pravice nad šolo deželni zastop in deželni šolski svet. Kakoršen je toraj ta po svoji večini, taka bode tudi preosnova bodisi v verskem, bodisi v narodnem oziru. Liberalni deželni zastopi gotovo ne bodo „poklerikalizirali“ ljudskih šol, marveč bodo nasprotno skušali vzeti cerkvi še tiste pravice, ki jih ima v šoli po sedanjí postavi. Le tam toraj, koder so deželni zastopi po večini katoliški, tam bode možno izvesti zaželjene preosnove. Taki deželni zastopi so pa v Avstriji žalibog zelo maloštevilni in bode toraj, ako predlog postane zakon, le v treh ali štirih kronovinah mogoče vporabiti njegovo moč. In vsled tega tak krik v liberalnem časopisju, posebno pa v liberalnih učiteljskih krogih! Tak prazen strah dokazuje pač slepo nevednost glede posamnih določb Ebenhochovega predloga in glede sostave avstrijskih deželnih zborov, ali pa nasprotno dokazuje, da liberalci naravnost uvidevajo popolno brezmoč svojih idej in nauk.

Govori o ministerski krizi. Čim bolj gredo proti koncu pogajanja o določitvi obostranskega kvotnega razmerja, tembolj se vzdržuje trditve o krizi v ogerskem in morda tudi avstrijskem kabinetu. Iz raznih skušenj sicer vemo, da sledi vsakemu poročilu o demisiji tega ali onega kabineta člena takoj najodločnejši dementi v strogo uradnih listih, vender to nikakor ne ustraši poučenih krogov, da bi še nadalje ne vstrajali pri svoji prvotni trditvi. Povodov za krizo v ogerskem kabinetu je več nego dovolj; pred vsem so pa seveda difference v kvotnem vprašanju, difference mej avstrijskim in

ogerskim kabinetom, mej Bauffyjem in Lukacsem in konečno mej ogerskim kabinetom in parlamentarno večino. Vsekako je seveda izključeno, da bi baron Bauffy vsled tega vložil ostavko, ker hoče izpustiti iz rok državni vaje, marveč si bode vse prizadeval, da ohrani dosedanje moč in pahuje z ministrskih sedežev samo take, kateri ga ovirajo v njegovem poslovanju. Le tedaj bi vložil ostavko cellega kabineta, ako bi bil zagotovljen, da se zopet njemu poveri sestava novega kabineta. — Diference mej obema vladama obstoje, kakor znano v tem, da zahteva grof Badeni za Avstrijo kvoto 63,6%, mej tem ko baron Bauffy ne prevzame več nego 33,4% na račun Ogerske. Izgovarja se namreč, da bi večje kvote nikakor ne mogel zagovarjati v parlamentu. Toda to so le prazni izgovori, kajti gotovo je, da ravno Bauffy lahko doseže v ogerskem parlamentu marsikaj, kar bi drugemu ne bilo mogoče, ker je itak splošno znano, da ima za seboj vse mažarske mameluke. Boji se le za svoj ministerski sedež, po katerem hrepeni toliko onostranskih političnih korifej, ki bi ga takoj skušali izpodriniti, ako bi se drugače vedel, kakor mu predpisujejo voditelji in zastopniki javnega mnjenja na Ogerskem.

Legitimacijski odsek se je pečal v zadnji seji z razdelitvijo poročil o volitvah, zoper katere so došli ugovori. Vseh takih poročil je skupno 65, in sicer jih je dobila desnica 57 in levica 8. Jeden Poljak jih je dobil 6, dva po 5, štirje Poljaki in jeden Čeh po 4, jeden Čeh in jeden Hrvat po 3, pet Slovencev, Čehov, „klerikalcev“ in antisemitov po 2 poročili. Antisemitski poslanci so se, kakor se jezi „N. Fr. Presse“, izročili pod varstvo klerikalcev ali antisemitov; tako se je izročil posl. Axmann dr. Gessmannu, Bielohlawek in Prochaska dr. Kernu, dr. Lueger grofu Hayn; z volilnimi akti socialnega demokrata Resela se bo zabaval somišljenik njegovega protikandidata dr. Gutjehra, dr. Gessmann; krščanskega socialista Mittermayerja bo zagovarjal dr. Stransky. Nadalje bo poročal o izvolitvi princea Schwarzenberga posl. Lang, posl. Wolfa posl. dr. Dyk, posl. Bartolija in dr. Laginje poslanec dr. Ferjančič, posl. Hortisa in Mauronerja posl. dr. Laginja t. t. d. Nemško-liberalna manjšina se jeze peni nad tako razdelitvijo volilnih aktov, očitajoč večini pristranost, neobjektivnost in nepravilnost. Tako pisati zamore samo lažiliberale židovski list, kajti vsakdo vé, da odločuje povsodi večina in ta gotovo ne bode ukrepala proti svoji želji.

Davčni odsek se je konstituiral v predvečerajšnji seji definitivno. Načelnikom je bil že poprej izvoljen baron Dipauli, prvim podnačelnikom pa je večina hotela dr. Scheicherja; ker pa ta ni vsprejel izvolitve, se je izvolil na njegovo mesto vitez Gniewosz, drugim namestnikom pa vitez Wiederspurg. Zapisnikarja sta posl. Rozkoschny in slov. poslanec Pogačnik.

Financijski prepir mej Bolgarijo in Turčijo, ki so ga prav za prav uprizorili le turški upniki, je na dnevnem redu. Bolgarija je po neki pogodbi zavezana, plačevati Turčiji vsako leto 152.026 turških funtov kot nekaj vzhodnorumelijski davek. Ta svota pa spada, kakor menda večidel vse druge, mej one dohodke, ki so jih židovski upniki zaručili. Sedaj se pa poroča, da je bolgarska vlada za leto 1896/97 plačala še le 38.006 funtov in na neko vprašanje odgovorila, da ni voljna poprej poravnati ostalega dolga, dokler Turčija ne ugotovi nekaterim bolgarskim zahtevam. Židovska garda se seveda jeze peni radi takega odgovora in zatrjuje, da zahteve Bolgarije niso v nobeni zvezi z zgoraj omenjenim davkom, marveč je to le zasebna pravna pogodba (!). — Pogodba mej židovskimi kapitalisti in Turčijo je res zasebno-pravnega pomena, toda kaj to briga bolgarsko vlado, ki je sicer zavezana, odračunavati ogromen davek, a le tako dolgo, dokler Turčija zadostuje svojim dolžnostim napram Bolgariji. V eventuelni pravdi bo seveda zmaga na strani židovskih kapitalistov, ker v Evropi menda drugače biti ne sme.

Povodoma bivanja srbskega kralja v Cetinju se je poleg drugih zadev neki reševalo zelo pereče vprašanje glede stališča Srbov v Makedoniji. Kakor znano, se Srbom na turški zemlji godi jako slabo, posebno v narodnem oziru in mnogo truda je potreba, predno se doseže kaka drobtina z mize turškega sultana. Oba vladarja, kakor tudi obe stranski ministri so se temeljito pečali s tem vprašanjem in sklenilo se je konečno, da se store pri vevlastih potrebni koraki za preosnovni načrt za uravnavo narodnih pravic srbskega naroda. Sklenilo

se je pa tudi, da se tako dolgo popolno miruje v tej zadevi, dokler ni rešeno grško-turško vprašanje, ker hočeta obe vladi slediti nasvetu vevlastij glede evropskega miru. Ako je temu tako, potem ni veljal obisk srbskega kralja Aleksandra samo knežji rodbini, marveč tudi zatiranim Srbom v Makedoniji.

Uprava okupiranega ozemlja na Grškem. Kakor smo včeraj poročali mej brzojavkami, pečal se je minist. svet v Carigradu že z uvedbo turške uprave v Tesaliji. Dotične sklepe je sultan že potrdil in današnji listi že objavljajo glavne določbe. Iz orožnikov v vilajetih Monastir in Solun se sestavi batalijon, pomnožen s črnovojniki mejnih okrajev in se odpošlje v Lariso. Turški konzuli v Volo, Larisi in Trikali bodo imenovani kaimakami na svojih prejšnjih mestih ter dobili nalog, naj preosnujejo občinske zadeve mest, administracijo posamnih okrajev, policijo in carino ter vodijo posle na najboljši in najbolj zaupanje vzbujajoči način. Iz tega je razvidno, da je sultan popolno prepričan, da ostane Tesalija v njegovi lasti. Po našem mnenju se je pa vladar turškega cesarstva precej zmotil in je bil brezpomemben navedeni ministerski sklep.

Cerkveni letopis.

Iz Rima, 6. maja.

Za danes naj opišem slovesnost kronanja svetega Bambina v aračelski samostanski cerkvi. Da je sveti Bambino oni čudežni kip božjega Deteta, katerega rimsko prebivalstvo že od petnajstega stoletja kot najdražji svoj biser časti in se z največjim zaupanjem k njemu zateka v raznih dušnih in telesnih potrebah ter pri njem tudi izdatno pomoč dobiva, ne bodem ponavljal, ker sem o tem že pretečeno leto nekoliko pisal in tudi letošnji koledar družbe sv. Mohorja o tem bolj obširno govori. Omeniti pa vendar le hočem, da je 62 centimetrov visoki kip sv. Bambina sam na sebi le priprosto delo, ker je prišlo iz rok priprostega frančiškanskega lajka; akoravno pa ni dovršen umotvor kiparstva, vendar ima nekaj posebnega na sebi, kar očesu ugaja in srce vernega gledalca naudaja z nekim zapeljivim čutom.

Na detečjem obrazu se vidi izražena neka posebna miloba, ljubezen in dobrotljivost, zlasti pa je prijazno odprto očesce, od katerega se človek ločiti ne more. Desno ročico ima zunaj povejev na prsi položeno, kakor da bi kazal na svoje ljubezni polno sveto srce. Obleka je iz dragocenega blaga, posuta z zlatimi in srebrnimi zvezdicami in preobložena z dragimi darovi, z vdelanimi demanti, safiri, smaragdji, ametisti itd. Zlata verižica polna biserov mu visi okoli vratu. Te dragocenosti pa dopolnjuje sedaj krona, kovana iz čistega zlata, robiče ji krasijo biseri in briljanti, kroglica je iz redkega kamna lazura in na nji križec iz samih briljantov. S to krono, za katero so Rimljani radodarno darove prinašali, je v nedeljo 2. maja kronal sv. Bambina prevzvišeni kardinal Mariano Rampolla del Tindaro, kot zastopnik vatikanske bazilike.

Starodavna in imenitna cerkev „Ara coeli“, katera je bila že v prvih letih krščanske prostosti zidana na razvalinah poganškega svetišča, je bila za to izvanredno slovesnost tako praznično oblečena, da si kaj popolnejšega in bolj krasnega skoraj misliti ne morem.

Pred slavnostnim dnevom se je obhajala tridnevna s popoldansko pridigo, rožnim vencem in petimi litanijami in že te pobožnosti se je ljudstvo udeleževalo v mnogem številu. Na dan slavnosti pa je bila prostorna cerkev premajhna, da bi obsegla toliko množico vseh stanov, ki so trumoma hiteli na kapitolinski grič, da bi se udeležili tega redkega cerkvenega obreda v proslavo svetega Deteta, vložvenega Sinu božjega.

Ob 7. uri je bila tiha sveta maša, katero je služil prevzvišeni kardinal Satolli. Med sveto mašo je bilo skupno obhajilo, katero je kardinal sam celo uro delil vernemu ljudstvu. Ob 7,10. uri pa je pristopil kardinal Rampolla, spremljan od stolnih korarjev sv. Petra, in je najprvo blagoslovil krono. Sledila je potem pontifikalna maša, katero je z obilno asistenco pel msgr. Cassetta, antijohenski patrijarh in namestni upravnik svete stolice, na tronu pa je v pontifikalijah azistoval kardinal Rampolla. Po končani sveti maši, pri kateri je klasično-liturgično pela papeževa kapela pod vodstvom njenega kapelnika, slavnega Mustafa, je kardinal pristopil k oltarju in dovršil slavnost kronanja, ko je blagoslovljeno krono pritrdil na glavo svetega Bambina in ga tako kro-

nanega pokazal veselo iznenadenemu vernemu ljudstvu. Ginljiv je bil trenotek, ko je kardinal kronanega sv. Bambina zopet postavil na vzvišeni prostor na oltarju in je iz marsikaterega srca prišel zapeljivi zdihljej: „O mio caro Bambino!“

Pri popoldanski službi božji, pri kateri je bila molitev sv. rožnega venca, pridiga in pete litanije s trojnim blagoslovom, katerega je prevzvišeni kardinal Serafin Vanutelli podelil z Najsvetejšim, je bila cerkev do zadnjega kotička prenapolnjena. S tem je bila cerkvena slovesnost za ta dan končana, pa nebrojna množica je tudi zunaj cerkve hotela svoje veselje pokazati.

Zapustivši cerkev so se vsi po visokih in širokih cerkvenih stopnicah, katerih je 124, in na prostornem trgu pod cerkvijo ustavili in občudovali prekrasno razsvitljeno cerkveno pročelje. Neštevilne, v raznih simetričnih podobah nastavljene rdeče in bele lučice so cerkveno pročelje spremenile v velikansko razbeljeno železno ploščad, iz katere so se one podobe kakor obrobljene s snežnobelim robom vzdigovale. V sredi stene pa je bila transparentna podoba kronanega Bambina, pod katerim je na veliki štirivoglati plošči bil sledeči napis: PUERO IESU UNIGENAE DEI AC VIRGINIS HONORES SACRI N O V A N T U R Q U O D I E O M N I U M A V S P I C A T I S S I M O V I N O N M A I A S M D C C C X C V I I P R O D I G I A L E E J U S S I M U L A C R U M A V A T I C. CANON COLLEGIO AVREA CORONA REDIMITUR. Na trgu je svirala godba in večkrat ponavljani „evviva il santo Bambino“ se je razlegal na daleč okrog. Razven pročelja cerkve so bile tudi bližnje hiše razsvitljene, še celo po drugih ulicah mesta so tu in tam okna razsvetlila.

S tem pa slavnost še ni bila zaključena, marveč traja še celo osmino z popoldansko pontifikalno sv. mašo in popoldansko službo božjo s pridigo in petimi litanijami. Petje skozi celo osmino oskrbuje gregorijansko pevsko društvo pod vodstvom kapelnika opata Müllerja. Petje je skoz in skoz strogo cerkveno liturgično in je veselje je slišati. Na sporedu so sledeče maše: Stehle „Salve Regina“, Palestrina „Aeterna Christi numera“ in „Papae Marcelli“, Witt S. Luciae“, Viadana „Sine nomine“, Hartmann „Liturgica“ in Könen „Trium Regum“.

Na osmino kronanja bode razven drugih cerkvenih opravil k sklepu tudi procesija, v kateri bode kardinal Satolli svetega Bambina nosil in z njim mesto in prebivalce trikrat blagoslovil. S ponovljeno razsvitljavo bode potem šele slavnost dokončana.

Mnogoštevilna udeležba, s katero se je rimsko prebivalstvo brez razločka stanu pri tej slovesnosti odlikovalo in se tudi pri drugih enakih cerkvenih slavnostih odlikuje, je vesel znak, da se njegov verski čut krepko probuja in oživlja in da proticerkveni elementi, akoravno silni in pogubonosni, vendar še niso zamogli uničiti verskega prepričanja v jedru katoliškega večnega Rima. Ni tedaj resničen, vsaj v svojem celem pomenu ne, oni šaljivo-zbadljivi in poredni pregovor, ki pravi: „Roma veduta, Fede perduta.“

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. maja.

(Blamažo za blamažo) prenaša „Slov. Narod“ z mirom, ki bi bil vreden boljše stvari. 10. maja t. l. je pisal: „Dotični hujskač-duhovnik obsodil se je po vsi pravici . . . in če ni dr. Šusteršič s svojim zagovorom ničesar opravil, iz tega še ne izhaja, da mora njegov prijatelj dr. Krek v parlamentu dotične sodnike . . . napasti.“ Namen teh „Narodovih“ vrstic more biti nejasen samo duševnim slepcem. Mi smo na to „Narodu“ dokazali precej dne 11. t. m., da dotičnega gospoda ni zagovarjal dr. Šusteršič, nego drug odvetnik. To moršno zaušnico skuša „Narod“ sinoči parirati s sledečo opazko: „Je li dotičnega obsojenega duhovnika zagovarjal dr. Šusteršič ali kdo drugi, je pač vse jedno.“ In ta list v isti sapi nam očita zavijanje, ter pravi, da se je dr. Krek obnašal v državnem zboru nedostojno! Naš časnikarski kolega pozna svoje pristaše in vé, da sme tiskati tudi največje budalosti, pa jih bodejo ti možje še vedno imeli za cvet modrest. Z „Narodom“ vred tudi rudeči „Eisenbahner“ z dr. Krekom ni zadovoljen ter ga imenuje „Musterstück eines katholischen Hetzpriesters.“ — „Narod“ in „Eisenbahner“ prav gotovo ne bota nikdar hvalila dr. Kreka, kajti ta bode vedno deloval v korist kršč. delavskemu ljudstvu. S tem pa si človek ne pridobi hvale teh listov.

(Trijaci.) Sredi cvetočega majnika pokriva debela snežena odeja zemljo daleč na okrog. Sneg je včeraj sul celi dan, proti večeru pa se je jelo jasiti in bati se je bilo, da bo danes zjutraj vse zmrzlo. Vendar se to hvala Bogu ni zgodilo. Nastalo je zopet deževno vreme. Škode je sneg po vrtovih in gozdih mnogo napravil, občutna bo škoda posebno tedaj po polju in vinogradih, ako sneg hitro ne skopni in ne dobimo gorkih dni. — Kar je jedino dobro pri tem, je to, da je v tem vremenu poginilo mnogo škodljivih hroščev.

(Iz seje osrednje komisije za umetne in zgodovinske spomenike.) Akademski slikar g. Alojzij Šubič je predložil komisiji več fotografij fresk, s katerimi se je prenovila znana romarska cerkev na Skaručini. Komisija je priznala, da se je prenovljenje slik v umetnostnem oziru izvršilo prav povoljno. — Konservator prof. Verhovec je sporočil komisiji, naj skrbi zato, da se, ako se podre sedanja župnijska cerkev v Kočevji, strauski marmornasti altar prihrani tudi za novo cerkev. Komisija je temu pritrdila, in v tem smislu se izjavila naučnemu ministerstvu. — Direktor Ivan Šubič je naznanil, da se bodeta zanimiva gotična cerkev v Črnogradu pri Loki in cerkev v Spodnjem Bituju v kratkem prenovili. Komisija je sklenila o tem natlačneje pozvedovati.

(Gradnja bohinjske železnice.) Razglas deželnega odbora županstvom na Goriškem: Visoko c. kr. namestništvo v Trstu je z dopisom z dne 28. marca t. l., št. 396., Pr. priznanilo naslednje: „V seji poslanske zbornice državnega zbora dne 13. januarja t. l. je mogel prevzvišeni gospod železniški minister v svoje posebno zadostženje javiti v imenu vlade, da se je ona odločila za zgradbo druge železniške zveze s Trstom in da predloži čim brže dotični načrt zakona. Po izidu dotičnih poizvedb in obravnav namerava država kolikor v narodno-gospodarskem, toliko v skupno-državnem interesu v prvi vrsti v poštev vzeti zgradbo železnične črte Schwarzach Gastein-Malnitz do Millbrücken, oziroma Spital in od Karner-Villach skozi Bohinj in po baški dolini do Gorice. Načeloma pa se stavi za izvršitev te železnične črte pogoj — kakoršen se je redno stavil v novjšem času tudi pri zgradbah drugih državnih železnic, da imajo udeležene dežele in krajevni udeleženci pravočasno zagotoviti primerne nepovračljive doneske (kakor vplačila v gotovini, odstop potrebnih zemljišč, delo [robote] ali pa tudi letna vplačila) v založbo znamenitih stroškov za zgradbo omenjenih železničnih črt (za železnico čez Ture okroglih 30 milijonov in za bohinjsko železnico okroglih 33 milijonov goldinarjev). Vsled razpisa nj. prevzvišenega gospoda železničnega ministra z dne 3. februarja t. l., št. 839/I. počaščujem se torej prositi slavni deželni odbor, naj mi blagovoli čim brže doposlati določno izjavo zastran nepovračljivega doneska, ki ga dežela odmeri za zgradbo bohinjske železnice. Slavni deželni odbor naj ob enem izvoli zaslišati o tem tudi krajevne udeležence in sporočiti mi potem o izidu dotičnih dogovorov. Z ozirom na to se vabi slavno županstvo, da predloži to zadevo v kratkem občinskemu starešinstvu v razpravo in sklepanje. Glede na velike koristi, ki jih morejo pričakovati od zgradbe bohinjske železnice prav posebno tiste občine, skozi katere bo držala ta železnica, naj bi starešinstvo sklenilo, ali, koliko in na kak način naj bo očina v denarju, ali delu, ali odstopu zemljišč donesla v založbo dotičnih ogromnih stroškov. Ta sklep je semkaj naznaniti v štirih tednih. Slavno županstvo naj povabi tudi posameznike, kakor lastnike tovarnic, veleposestnike in veletrgovce, katerim bo železnica v posebno korist, naj obljubijo in zagotovijo prostovoljne doneske v smislu namestništvenga vabila.

(Iz Planine) 12. maja. Danes zjutraj se je nebo zagnilo in začela je ropotati sodra prav na debelo. Za tem je grmel in prav po zimsko melo celo dopoldne. Bati se je ogromne škode na vitech, v gozdih in na polju, — edino hroščem privoščimo to vreme.

(Sneg.) Iz Dobropolj: Danes 12. maja sneži že od jutra. Ako skoraj ne preneha, napravil bo sneg veliko škode.

(Shod romarjev pri Materi božji na Blejskem Otoku.) Šesto nedeljo po veliki noči, dne 30. maja bode prvi veliki romarski shod na Otoku. Zvečer dojde po navadi prejšnjih let od 700—800 romarjev s Stajerskega; po slovesnem vsprejemu bode ob 7. pridiga za romarje, drugo jutro se opravi za nje na vse zgodaj sv. maša. Precej v petek potem, dne

4. junija, dojdejo drugi romarji; zvečer je zanje slovesnost na Otoku, binkoštno soboto sv. maša ob 4 zjutraj.

(Z Bleda.) 12. maja. Danes zjutraj je jelo dežiti, bliskati se in grometi, na to pa tako snežiti, da je bilo kmalu vse belo okoli jezera. Barometer je padel, vse nebo je zatlačeno.

(Slovenska Matica.) Odbor „Slovenske Matice“ je imel pretekli ponedeljek ob navzočnosti 17 ljubljanskih odbornikov izvanredno (OIX.) sejo, da se posvetuje glede prenosa Kopitarjevih zemskih ostankov v Ljubljano. Ker se Marlnovo pokopališče na Dunaju prav v kratkem opusti in zazida in ker dunajski mestni zastop Kopitarju ni odmenil na osrednjem pokopališču častnega mesta, sklenilo se je, da se prihodnji mesec prenese Kopitar v Ljubljano, ob isti priliki, kot Vuk v Beograd. Inicijativo za slavnost, ki bo s tem prenosom združena, prevzame „Matica Slovenska“. Pripravljalna dela poverila so se posebnemu odseku (gg. Grasselli, Koblar in dr. Požar). K sodelovanju se povabi tudi „Pisateljsko podporno društvo“, s katerim in pa z mestom in deželo bi pokrila Matica vse troške (prevažanje, krsta, grob in spomenik.)

(Romarji iz sv. dežele.) Brat Valentin Repé iz reda sv. Frančiška se je danes povrnil v ljubljanski samostan iz svete dežele, kjer je bival 6 let. Ob enem so se vrnili tudi romarji P. dr. Rösler iz reda redemptoristov in drugi vdeležniki. Vodja teh romarjev prelat in c. kr. dvorni svetnik Zschokke pa se je podal še v Rim. Ko so včeraj dospeli dopoldne ob 10. uri v Trst, se niso mogli izkrcati, ker je bilo morje silno nemirno. Ob 2. je šla iskat potnike majhna ladija.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 2. do 8. maja bilo je 32 novorojenih, 1 mrtvorjen, 21 jih je vmrlo, med njimi 1 za dušljivim kašljem, 4 za jetiko, 1 za vnetjem sopilnih organov, 1 vsled mrtvouda, 14 za različnimi boleznimi; med njimi je 8 tujcev, 11 iz zavodov; za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer 7 za škrlatico, 1 za oslovskim kašljem, 1 za vratico.

* * *

(Župnijo sv. Florijana v Boču) v lavant. škofiji je dobil g. Matija Škorjanc, dosedaj kapelan v Laporjah.

(Iz Prage.) Jezikovna naredba je Nemcem trn v peti — nemštvo na Češkem je v nečuvni nevarnosti, kakoršne tu še ni bilo. Ne smemo jim torej zameriti, da so razposlali po širni domovini brze „kurirje“, ki naj bi sklicali vse zaupne moke k shodu, ne jednemu, marveč dvema. Jeden shod bi se znal prezreti, sovražnik se mora prijeti od več strani. Prišli so Nemci v Liberce in Teplice, v oba kraja neki do 2000 oseb. (Najbrže so povabila razdelili ravno na pol, ne pičice več, ne manj). V Liberce so se pripeljali tudi Dobernig in Lemisch s Koroškega, Hufmann pl. Wellenbof s Stajerskega, Gustav vitez Peszler iz Linca in Kienmann iz Dun. Nov. Mesta. Med shodom je prisopihal Zimmerman iz Drezdenu. V Teplicah so se zbrali skoro vsi nemško-češki državni in deželni poslanci, Morava je poslala dr. Grossa, Dunaj Nosketa. Velikaši so skupaj, začnemo z obema shodoma, ker sta si skoro jednaka. Jezikovna naredba je nezakonita, začetek češkega državnega prava, nasilstvo vlade. Vsi nemški poslanci morajo povzdigniti svoje glasove, mestni in občinski zastopi morajo poslati jeden dan svoje odposlance na Dunaj k cesarju. Cesarjev jubilej naj bode povod, da se osnujejo nova društva ter se postavijo v bran zoper „pogin nemškega ljudstva“. Vsi govorniki, Schücker, Schlesinger, Werunski itd. prinesli so s seboj mnogo popra in paprike, da bodo dobile kroglice njih besed pravi okus ter potem tem bolje zadevale tarčo. Zaupniki nočejo nikdar in nikoli prenašati „ponižanja“ nemškega ljudstva na Češkem. Tak je bil vihar, ki je razsajal 2. maja nad obrtniškimi mestom Liberce in topliškim mestom Teplicami. Pravim: vihar je bil, ker prišel je, a je tudi pošel! Nemcem voščimo: dobro zavžili, ali kakor bi Čeh rekel: „Zdravi povidali.“ — V Upici je začelo štrajkati 2500 delavcev v židovskih tovarnah. Imajo premajhno plačo in sploh se tu ne nahaja vse v redu. Kako je to, da niso videli kolovodje soc. demokratov že poprej teh nedostatkov? Kako je to, da pogajanja med delavci in tvorničarji ne napredujejo? Žid vodnik in žid delodajalec! — Vrana vrani ne izkljuje oči. — V Litomericah bodo krasile policaje odsihdob pruske „pikelhaube“. — Mestno svetovalstvo bi odstranilo tudi rado iz mestnega grba leva, a je v dvomu, ali je oni lev v res-

nici češki lev, ali ne. Le proč z njim in pruskega orla notri! — Dunajska knjigotržnica Daberkova ponuja po praških ulicah in tudi drugod krvavi roman „Beneška nevesta“ in obeta kot dar molitvene bukvice vsem naročnikom, ki doplačajo 15 kr.!! — V Kutni Hori je umrl ondodni zdravnik dr. Fr. vit. Stáne v visoki starosti 84 let. Pokojnik je bil požrtvovalen rodoljub in katoličan, prijatelj delavcev in revežev in sploh mecen vseh dobrih zavodov. Njegova dela je odlikoval cesar z zlatim zaslužnim križem in redom Franca Jožefa. — Zida Zuckermaun, ki si je prideval tudi naslov JU dr., je sodišče obsodilo za 15 mesecev v ječo radi krive pri-sege. — Škof Brynych je obljubil, da sezida v Chrasti, kjer ima svoje posestvo, poslopje za dekliško meščansko šolo, ki bo stalo 25.000 gld.

(Češko rodoljubje.) Češkemu društvu „Matica školska“ je volil umrli policijski komisar Frid. Šnel vse svoje premoženje v znesku 200.000 gld.

(Spomenik v slavo sv. Tom. Akvinskemu) postavi se v Roccasecca, kjer je bil pred blizo 700 leti rojen ta velikan učenosti in svetosti. Papež Leon XIII. je pohvalil v posebnem pismu to podjetje.

(Brunetiere proti Zoli.) Iz New Jorka poročajo pariškemu „Heraldu“, da je predaval ondi član francoske akademije Brunetiere, urednik lista „Revue de deux Mondes“ o romanopiscu Emilu Zola. Dejal je Brunetiere v svojem predavanju, da je Zola ponižal Francosko, onečastil književnost in izdal umetnost. Dostavil je, da Zola ne pozna francoske zgodovine, da ne ve ničesar o francoski moralnosti in o francoski družbi. Meščani, kmetje, delavci, vojaki, katere srečavamo v Zolinih romanih, niso Francozi.

(Najnovejša moda) je dijamant, ki je z zlato podkrico obrobljen, pritrjen na — noht na roci. Kmalu bomo najbrže sporočali, da si tudi skozi nos častilci mode vtikajo zlato prstane.

(Socijaldemokratije pred sodiščem.) Sodišče v Vratislavi je obsodilo dne 10. maja pisateljico Alice Geiser, roj. Liebknecht in ženo čevljarja Kaiser radi prestopka društvenega zakona na 100 mark denarne kazni ter ob enem razpustilo socijal demokratsko žensko društvo, ki sta je vodili zatoženki.

(Koliko stane v Evropi vojaštvo?) Evropske države imajo približno 3½ milijona vojakov, in sicer 3200.000 v četah na suhem, ostalo na morju. K temu pa še niso prišteti niti deželni brambovci niti rezervniki. Več kot 2½ milijard goldinarjev stane na leto orožje, druge potrebščine pa več kot 15 milijard goldinarjev. Skupni dolg vseh evropskih držav znaša 6.589 milijard, torej znesejo obresti približno tega dolga 2 milijardi, kar vse mora ljudstvo za časa miru donesti. To so denarji!

Društva.

(Javni društveni shod) priredi slovensko katol. delavsko društvo v Ljubljani v nedeljo, dne 16. maja t. l. ob ½4. uri popoldne v prostorih gostilne pri Lozarju na sv. Jakoba trgu. Vspored: Delovanje državnega zbora. Raznoterosti. — K mnogobrojni vdeležbi vabi odbor.

(Katoliško rokodelsko društvo v St. Vidu nad Ljubljano) je napravilo v nedeljo na praznik varstva svojega zavetnika sv. Jožefa popoldne izlet na Glinico k sv. Antonu, kjer je bila najprej lepa cerkvena slovesnost in potem prijazna domača zabava. Vzlasti je lepo petje mnogo pripomoglo, da se je izlet na vse strani prav dobro obnesel. — Prihodnjo nedeljo se udeležé društveniki ob osmih v župnijski cerkvi božje službe, kjer sprejmo mej sveto mašo skupno sveto obhajilo. — Bog živi mlade društvenike in njih blage prijatelje, ter pomagaj, da se društvo okrepi in v prijaznem St. Vidu prav blagodejno vpliva na krepostno življenje našh čvrstih mladeničev.

(Vabilo na veselico) katero priredi „Narodna čitalnica“ v Gornjemgradu v nedeljo dne 16. maja 1897 v gostilni g. Josipa Mikuš. Vspored: I. Koncert. Najnovejše glasbene komade svira slavnoznana godba gosp. Karola Napolitana iz Konjic. II. Gledališka predstava: Bob iz Kranja. Vesela igra s petjem v 1 dejanju. III. Prosta zabava s šaljivo tombolo. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. — Vstopnina: za sedež 50 kr., za stajališče 30 kr. — Solo obiskujoči otroci se veselice ne smejo udeležiti. — K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudnejši odbor.

(Slovenska posojinica v Prevaljah) je imela, kakor povzamemo po računskem sklepu za peto upravno leto 1896, lani 273 udov, ki imajo v deležih 1145 gld. 331 vložnikov je vložilo vkup 48.654 gld., vzdignilo 20.159 gld. in je bilo branih vlog koncem leta 108.617 gld. Posojil se je dalo 13.221 gld., vrnilo 5902 gld., ostalo koncem leta 66.593 gld. V drugih zavodih ima posojilnica naloženega denarja 45.184 gld. Upravnih stroškov

je bilo 269 gld., čistega dobička 36 goldinarjev. Ves denarni promet je iznašal vkup 137.802 gld. Te številke kažejo, kako lepo je posojilnica v kratkih letih napredovala.

(„Kat. podporno društvo v Celju“) vabi k tomboli in obnemu zborovanju 16. majnika t. l. ob 4. uri popoldne v prostorih „Narodnega doma“. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo društvenega delovanja in stanja. 3. Volitev novih odbornikov. 4. Nasveti. 5. Tombola z obilnimi dobitki. — Med posameznimi točkami poje mešan zbor. — K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Grško-turška vojska.

Atene, 13. maja. Včeraj sta naletela grška vojna ladija „Pensios“ in torpedovka št. 14. pri Tenedosu na parnik s turško zastavo, ki je imel na krovu nekaj turških vojakov in šest častnikov, mej njimi jednega majorja. Imenovani ladiji sta zaplenili parnik, na katerem je bilo 300 Mauserjevih pušk, več tisoč patron ter več druge zaloge. Major je imel pri sebi 4000 funtov.

Atene, 13. maja. O posredovanju vele-vlastij se izražajo tukajšnji listi večinoma povoljno in svetujejo vladi, naj spoštuje nasvete evropskih kabinetov; le nekateri opozicijski listi naglašajo potrebo nadaljne vojne organizacije, ki bi dobro došla, ako bi se izjalovila mirovna pogajanja.

Carigrad, 13. maja. Dnevnik „Sabah“ poroča iz Janine, da so vsled prodiranja turških čet pobegnile v Arto vse grške čete, ki so se nahajale še v Epiru. Turki so jim ugrabili 3000 pušk, 300 zabojev patron. — Ubitih je 79 Grkov.

Carigrad, 13. maja. Turški pogoji za sklepanje miru mej Turčijo in Grško sicer še niso definitivno določeni od strani turške vlade, vendar zatrjujejo uradni listi, da se bo sultan opiral na nastopne zahteve: odškodnina za državna in zasebna poslopja, ki jih je razdejalo grško brodovje, iz vojaških ozirov potrebna uravnava meje na mestih, ki so za Turčijo neugodna (!); revizija posebnih pravic grških podložnikov v Turčiji. V diplomatskih krogih se zatrjuje, da bo mirovno pogajanje trajalo dolgo časa, ker se bodo stavile z obeh strani ovire.

Pariz, 13. maja. „Agence Havas“ poroča iz Carigrada: Velevladi so naročile poslanikom, naj naznanijo turški vladi posredovanje in jo prosijo, da takoj ustavi vojne operacije. — Admirali na Kreti so prejeli enak ukaz z naročilom, naj ne ovirajo vkrcanja grških čet v domovino.

Telegrami.

Dunaj, 13. maja. Današnja debata o primorskih razmerah je bila jako živahna. Odločno so govorili posl. Spinčič, dr. Žitnik, Biankini, ter nasprotniki Rizzi, Lenassi in vladni zastopnik, ki so zagovarjali znano svoje stališče. Današnja debata je napravila za nas dober vtis zbornici. Govore

še nemški liberalce Pfersche, dr. Ferjančič, dr. Laginja in menda še Brzorad in dr. Gregorčič.

Dunaj, 13. maja. Poslanska zbornica je nadaljevala razpravo o nujnih predlogih posl. dr. Gregorčiča in dr. Laginje o razmerah na Primorskem. Posl. Spinčič utemeljuje nujnost. — Gospodska zbornica je brez debate odobrila trgovinsko pogodbo z Bolgarijo.

Dunaj, 13. maja. Poslanec Menger je pozval včeraj popoldne podžupana Strobacha na dvoboj, ker ga je razžalil v zadnji seji poslanske zbornice. Strobach seveda dvoboja ni hotel vsprejeti in tudi ne preklicati izgovorjenih besedij.

Dunaj, 13. maja. Iz Gorenje Avstrije, s Koroškega in Tirolskega se poroča, da je včeraj celi dan snežilo in da je škoda pri setvah in sadnih drevesih zelo velika. V Borovljah, Rajblu in Pliberku pri Beljaku leži sneg meter visoko.

Lienz, 13. maja. V trgu Windisch-Matrei se je vnel 10. t. m. po noči grozen požar, ki je vpepelil 80 poslopij. Rešili so le cerkev, šolo, uradno poslopje in 15 hiš. — Včeraj je došel tje namestnik in podaril znatno svoto za nakup živeža.

Budimpešta, 13. maja. Včeraj je došel sem odgovor avstrijske vlade o kvotnem vprašanju. Ministerski svet se je pozno v noč pečal s tem odgovorom.

Berolin, 13. maja. Poslanska zbornica se je pečala s predlogom poslanca Auerja, naj se razveljavijo vsi paragrafi kazenskega zakonika, ki govoré o razžaljenju veličanstva. Večina govornikov je bila proti predlogu, toda za spremembo posamnih določb. Za predlog so bili v prvi vrsti socijalni demokratje.

Palermo, 13. maja. Včeraj dopoldne so pokopali pokojnega vojvodo Aumale, ki se je ponesrečil pri požaru v Parizu.

Rim, 13. maja. Zakladni minister Luzatti je izjavil, da je finančno stanje Italije prav ugodno (?) in da se bo poleg ravnotežja dosegel tudi velik prebitek za uresničenje narodnogospodarskih preosnov.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
12	9. zvečer	734.6	2.6	sl. sever	oblačno	
13	7. zjutraj	735.0	1.9	sr. sever	megla	24.6
	2. popol.	735.7	4.0	sr. vzjvz.	dež	
Srednja včerajšnja temperatura 2.5°, za 11.2° pod normalom						
Skoro vsa padavina je sneg.						

Koverta s firmo

priporoča

„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

Zahvala in priporočilo.

Podpisani se tem potom prečastiti duhovščini ter slavnemu občinstvu najpriproneje zahvaljujem za obilni obisk v domu katol. rokodelskega društva v Komenskega ulicah ter se prav ponižno priporočujem v blagovoljno nadaljno naklonjenost v moji sedanjosti gostilni

Vodnikov hram

v Rožnih ulicah šte. 19.

Za naravna in zdrava vina, kakor za vedno svežo pivo ter za okusna gorka in mrzla jedila se bode vestno skrbelo, da bodem tako zamogel v vsakem oziru vsem častitim gostom najbolje postreči. Z velespoštovanjem

320 4-3

Jakob Sterlè, gostilničar.

Najboljša, najtrpežnejša in najelegantnejša
kolesa za vozarenje
(bicikli) so

Dürkopp-ovi „Diana“,

katere ima v zalogi za Kranjsko

IVAN JAX v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Katalogi zastoj in franko. 238 20-7

Pouk v vozarenju v lastni vozarni je za kupecalce brezplačen.

Tržne cene v Ljubljani

dné 12. maja.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	8	20	Špeh povojen, kgr.	—	68
Rež,	6	—	Surovo maslo,	—	70
Ječmen,	5	20	Jajce, jedno	—	2
Oves,	6	30	Mleko, liter	—	10
Aida,	7	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	7	—	Telečje	—	60
Koruz,	5	—	Svinjsko	—	70
Krompir,	3	—	Kostrunovo	—	40
Leča, hktl.	11	—	Piščanec	—	55
Grah,	12	—	Golob	—	18
Fizol,	9	—	Seno, 100 kgr.	—	2 60
Maslo, kgr.	—	90	Slama, 100	—	1 78
Mast,	—	70	Drva trda, 4 kub.m.	—	6 20
Špeh svež,	—	64	„ mehka, 4 „	—	4 50

329 1-1

Tužnim sreem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je umrl naš iskreno ljubljani soprog, oče, brat in svak, gospod

Martin Gostič

o. kr. poštni sluga

po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoč, danes, v sredo, dné 12. t. m., dopoldne ob polu 12. uri v 44. letu starosti.

Pogreb pojde v petek, dné 14. t. m., popoldne ob 1/5. uri iz hiše žalosti, Rimska cesta št. 8, na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice darovale se bodo v župni cerkvi Marijinega oznanjenja pri čč. oo. frančiškanih v Ljubljani.

Blagega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dné 12. maja 1897.

Žalujoči ostali.

Zavod za
umetnost
slikarij
26-2 na 298
steklo
B.Škarda

v Brnu.

Specijaliteta:

Izdelovanje cerkvenih oken.

Sedemkrat odlikovan.

Ceniki zastoj in franko.

Se dopisuje v vseh slovanskih jezikih.

Katalogi na upogled.

Prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem se preselil iz Ljubljane v Radovljico, ter se ob enem priporočam v

izdelovanje vsakovrstne obleke

po poljubnem kroju in po delu primerni ceni. Na razpolago so tudi vsakovrstni uzorci. Velespoštovanjem

308 3-2

Anton Jalen,
krojač v Radovljici, Predtrg.

Najboljši
fabrikat!

I. kranjski
laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko
čisto laneno olje.
Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje 59 104-49

Adolf Hauptmann,

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

III. redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Trnovem,
registrirane zadruge z neomejeno zavezo“,
ki se bo vršil

dné 16. maja 1897. l. ob 4. uri popoldne
v društveni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo blagajnika.
3. Sklepanje o potrditvi računa za tretje upravno leto 1897.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev preglednika računov in namestnika.
6. Raznoterosti.

V Trnovem, dné 10. maja 1897.

330 1—1

Načelstvo.

Učenec,

kacih 14 do 15 let star, se išče za trgovino z
mešaním blagom.

Vsprejme se do 1. junija tek. leta pri **Luki
Brus-u v Spodnji Idriji.**

328 3—1

Jedino pravi
Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju
varhu“ in tovarne farma-
cevtičnih preparatov

**A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.**

Preskušeni in potrjeni od zdrav-
stvenih oblastev.

**Najstareje, najpristnejše,
najreelnejše in najceneje
ljudsko domače zdravilo,**
ki uteši prsne in pljučne boleti
krč v želodcu itd. ter je vpora-

bno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka
steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja
tvrška **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju va-
rihu“**. Vsak balsam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene ti-
skane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje
tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno
natančno na zeleno varstveno znamko, kakor
zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino prave-
ga balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponare-
jenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem
najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o var-
stvenih znakih. Kjer se ne nahaja zaloga mojega
balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na
angelja varha lekarno A. Thierryja v Pre-
gradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih
steklenic štane franko vsake avstro-ogerske poštne po-
staje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6
dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12
majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Raz-
pošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

**Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno
zeleno varstveno znamko, katero mora no-
siti v znak pristnosti vsaka steklenica.**

Adolf Thierry, lekarnar

139 20—8 v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 19 20-18

Čast. duhovščini!

Priznanja.

S cerkvenimi okni, katere
je za našo samostansko cerkev
v Gradcu v teku tega leta iz-
vršil gosp. Edvard Stuhl,
sva podpisana v vsakem oziru
prav zadovoljna in priporočava
imenovanega gospoda za jed-
naka dela vsem kar najtolepeje.

Samostan oo. dominikanov v
Gradcu, 1. sept. 1893.

P. Rajmund Glund s. r., prednik.
P. Mihael Glanzer s. r.,
(Pečat.) prokurator. [I.]

Podpisano župnijsko pred-
stojništvo s tem potrjuje, da je
izgotovil g. Edvard Stuhl,
umetniški slikar na steklo v
Gradcu, v letu 1893 pri župni
cerkvi sv. Florijana na Lasnici
za dve stranski kapeli po dve
slikani okni z nežnimi vzorci
prav svetle barve, in sicer v
splošno zadovoljnost, in se to-
raj za jednaka cerkvena dela
najtolepeje priporoča. [II.]

Župno predstojništvo sv. Flori-
jana na Lasnici, 7. sept. 1893

(Pečat.) **J. Wallner s. r.,** okrožni dekan in župnik.

Gospod umetniški slikar na steklo Edvard Stuhl,
je izgotovil za rožnato in obhajilno kapelo v tukajšnji
župni cerkvi dve stekleni okni z medaljonom in jedno s
pregrinjalnimi vzorci, vse tri prav svetle barve, in sicer v
splošno zadovoljnost. Delo hvali mojstra. [III.]

Župnija Gleisdorf, dné 9. novembra 1893.

(Pečat.) **P. Gschweittl s. r.,** župnik.

Gospod Edvard Stuhl, umetniški slikar na steklo
v Gradcu, je izvršil za tukajšnje župno cerkev slikano okno
v popolno zadovoljnost. [IV.]

Župnijski urad Piber, dné 18. januarja 1894.

(Pečat.) **Mih. Platzer s. r.,** župnik.

Potrjujem, da je gospod Edvard Stuhl, umetniški
slikar na steklo v Gradcu, izvršil za župno cerkev sv. Jurja
v Kainach dve veliki in pet manjših slikanih oken s kras-
nimi pregrinjalnimi vzorci. Delo je izgotovljeno popolno
dobro in cerkvi primerno. Gospoda Stuhla zamorem najboljše
priporočati v izvršitev slikanih oken. [V.]

Kainach, dné 21. marca 1894.

(Pečat.) **Fr. Hohegger s. r.,** župnik.

Podpisano cerkveno predstojništvo postajne kapelanije
sv. Valentina v Wetmannstätten izdaje s tem popolno za-
služeno spričevalo gosp. Edvardu Stuhl-u, umetniš-
kemu slikarju na steklo v Gradcu, da je izgotovil za tu-
kajšnje cerkev slikano okno s podobo sv. Jožefa in deteta
Jezusa s svetlim pregrinjalnim vzorcem z borduro v splošno
zadovoljnost in po prav nizki ceni; vsled tega se najtolepeje
priporoča. [VI.]

Postajna kapelanija sv. Valentina v Wetmannstätten-u,
dné 22. julija 1894.

Karol Springer, postajni kapelan.

Gosp. Edvard Stuhl, umetniški slikar na steklo v
Gradcu, je izgotovil za župno cerkev v Pusterwaldu štiri
okna s pregrinjalno slikarjo po nizki ceni; umetna izvršitev
se je tako mojstersko posrečila, da so bili župljani potem, ko
so bila okna vstavljena, tako presenečeni, da se je splošno
reklamo: »Ostalih šest oken v cerkvi se mora tudi izgotoviti
v teku leta«. Marljivega umetnika vsled tega podpisano žu-
pijsko predstojništvo najtolepeje priporoča. [VII.]

Župni urad Pusterwald, dné 3. maja 1895.

Ivan Stockhammer, župnik.

Gospod Edvard Stuhl, specialist za cerkveno sli-
karstvo na steklo v Gradcu, je izvršil za župno cerkev v
Eggersdorfu v letu 1895 dve slikani okni v krasnem pregrin-
jalnem vzorcu v popolno zadovoljnost glede cene, kakor
tudi izvršitve. Priporoča se najtolepeje. [VIII.]

Župni urad Eggersdorf, dné 1. junija 1895.

Franz Bernhard, župnik.

**Oprt na svojo prakso, ki sem si jo pridobil v najbolj slovečih umetniških
zavodih te stroke v Nemčiji, Holandiji, Švici in Avstro-Ogerski, si bodem tudi nadalje
prizadeval, zadovoljiti p. n. čast. duhovščino na zgoraj razvidni način.**

Prosim za nadaljno naklonjeno zaupanje in bilježim z velespoštovanjem

Ed. Stuhl, specialist za slikana cerkvena okna, v Gradcu, Annerstrasse 35.

331 3—1

Dunajska borza.

Dné 13. maja.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	90	kr.
Avstrijska zlata renta 4%	122	gld.	70	kr.
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	gld.	20	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld.	40	kr.
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	gld.	75	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	951	gld.	—	kr.
Kreditne delnice, 160 gld.	363	gld.	—	kr.
London vista	119	gld.	60	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. valj.	58	gld.	70	kr.
20 mark	11	gld.	73	kr.
20 frankov (napoleonidor)	9	gld.	52 1/2	kr.
Italijanski bankovci	45	gld.	30	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	65	kr.

Dné 12. maja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	155	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157	gld.	—	kr.
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193	gld.	—	kr.
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	gld.	40	kr.
Tisne srečke 4%, 100 gld.	141	gld.	—	kr.
Dunavske vravnjavne srečke 5%	128	gld.	—	kr.
Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	108	gld.	50	kr.
Posojilo goriškega mesta	112	gld.	50	kr.
4% kranjsko deželno posojilo	98	gld.	75	kr.
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	gld.	80	kr.
Prioritetne obveznice državne železnice	—	gld.	—	kr.
južne železnice 3%	177	gld.	20	kr.
južne železnice 5%	126	gld.	50	kr.
dolenjskih železnice 4%	99	gld.	50	kr.

Kreditne srečke, 100 gld.	198	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	150	gld.	—	kr.
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	gld.	—	kr.
Rudolfove srečke, 10 gld.	26	gld.	—	kr.
Salmove srečke, 40 gld.	70	gld.	25	kr.
St. Genois srečke, 40 gld.	74	gld.	—	kr.
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	25	kr.
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154	gld.	—	kr.
Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3495	gld.	—	kr.
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	367	gld.	—	kr.
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76	gld.	—	kr.
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	gld.	—	kr.
Montanska družba avstr. plan.	86	gld.	85	kr.
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164	gld.	—	kr.
Papirnih rubljev 100	127	gld.	—	kr.

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
avarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visokega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.